

Zapišče Kurent, skrat zapleše,
 Da se pod kremplji iskra kreše;
 Kopunje mu kokočejo,
 In piške, kure stočejo,
 In kdor ju sreča, obstojí,
 Smehú se davi in solzí.
 Mož Kurent godbo nadaljuje,
 In skrat ti vrišče, poskakuje;
 Plešoč po klanecu jo ubere,
 Pa spet pred Kurenta pridere;
 Poskoči doli, dirja v breg,
 Vrti se sem in tja povprek;
 In če kak trn pri cesti rase,
 Potegne kurnik s škratom nase.
 Gledalcev je kar polna cesta,
 Dokler ne prideta do mesta.
 Škrat prosi Kurenta ječé,

Ceš, kaj mu porekó ljudjé,
 Pa Kurent se ne omečí,
 Še bolj poskočno naredí.
 Za oknom okno se odpira,
 Gospôda doli se ozira.
 Košarju vse se posmehuje,
 On škrtá, kolne, jadikuje.
 Vse mesto vkup na trg letí,
 Ko se košar po njem vrtí.
 Vsem smili se, toda molčé,
 Piščalke se samí bojé.
 Ko škrtá že komaj sope, diha,
 Kri že iz ust in nosa kiha:
 Piščalko svojo Kurent spravi,
 Ves zbegán škrtá svoj ples ustavi;
 Pa komaj sape si dobí,
 Zažene kurnik in zbeží. (Dalje.)

Šentjanževce.

Prelepe, prelepe so sinje planine,
 Ko jutranje zlato jih solnce obsine:
 Žaréči vrhovi,
 Blestéči snegovi
 Omamljajo takrat okó in srcé.

A gôri, a gôri —? samíja in grôza,
 Le orel planinski in divja je kôza;
 Tu lovec sameva,
 In daleč odmeva
 Pastirja veselega pesem z gorá.

Še níže, še níže pa viréke studéne
 Rodé nam planine, Gorenjci, brez péne;
 Pa pojte, vriskájte
 In vodo srkájte!
 Lahkó ni, ker voda srcé ledení.

Pogláj na Dolenjsko, ko solnce izhaja,
 Po vinskih goricaš nam trtje pomlaja,
 Svet-Jurij prijaše
 V vinógrade naše,
 Odpira se brstje, mladíke rastó.

Svet-Jakob nas ljubi, čísla ga dežela,
 Ker v trtje prižene nam čríčkov krdela;
 In čríček glasí se,
 In grozdje zorí se,
 Svet-Míhel obère in spravi je v sod.

Svet-Martin mi pride in vince mi krsti,
 Po pameti točím iz sodčkov po vrsti;
 Če pride Gorenjec,
 Pa tudi Dolenjec:
 Jaz njemu dam vinca, on meni srebrá.

Na božíč pa strijce in tete povabim,
 Prijateljévi tudi in kumov ne zabim;
 In žena, otroci,
 Z majolkami v roci,
 Vse zmanogre v hramček Šentjanževca pit.

Vse poje zdravice in vrišče in raja,
 Kozarček pa kroží, nam srca pomlaja;
 Majolka dotaka,
 Pa, glejte ga spaka —:
 Iz čepka prilezejo bele droží —!

A. H.

